

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

X. évfolyam, 22. szám

2021. január 04

Kitartással és bizalommal egymásban

Ma sokunknak az első munkanapja van idén, de sok kollégának mindegy volt, hogy Karácsony, vagy Szilveszter, esetleg Újév napja, mert valamelyiket, vagy többet is szolgálatban töltöttek. Ők nagyon jól tudják, az igazi vasutas lét velejárója, hogy nincs megállás. De, ha így, ha úgy, ismét magunk mögött hagytuk az évet, sok-sok örömet, de a problémákból egy sem maradt ott, azokat tovább cipeljük. Most kéne felidézni az eseményeket, hiszen ilyenkor illik sorba szedni a dicső múltat, illedelmesen szót ejteni néhány hibánkról, és csillogó szemekkel megígérni, hogy idén sokkal ügyesebbek és szebbek leszünk. Bár nem valószínű, hogy szebbek leszünk idén, mint tavaly, vagy csak kevesen közülünk, de bízom benne, hogy ügyesebbek és hatékonyabbak leszünk mindannyian.

Pedig tavaly sem voltunk rosszabbak, talán csúnyábbak sem, mint régebben. Igaz, sokakkal ellentétben nem forgattuk fel a világot, sőt meg sem váltottuk azt, ami persze másoknak sem sikerült. De mindent megtettünk, hogy szebbé tegyük – ha már mi nem lehettünk szebbek. Úgy voltunk ezzel, mint az emberek: nem biztos, hogy minden lehetőséget kihasználtunk, de minden lehetőséget megragadtunk, és addig nem engedték, amíg volt egy fikarcnyi remény a sikerre.

Ahogy lenni szokott, megismertünk új embereket, vagy régieket új oldalukról. Nos, változatosságban nem volt hiány az óévben, bár kihagytunk volna eseményeket, amelyeket nem szeretünk, de nincs mindig választásunk, nem tudunk mindent irányítani. Mint ahogyan azt sem, hogy térségünk teljesítményei hogyan alakuljanak. Hát nem volt éppen rózsásnak mondható az elmúlt év, de bizakodunk, mint már oly régóta – rajtunk, vasutasokon idén sem múlik majd.

Küzdöttünk a munkahelyünkön a munkánkért, otthon a szeretteinkért, és küzdöttünk az egészségünkért is. Mindegyik „fronton” tudtunk néha mosolyogni, és a magunkkal hozott gondokkal újra megküzdünk majd – talán mosolyogva. Kitartóak voltunk, mint a szélesen hömpölygő folyó, és rombolás nélkül partot mostunk. Eredményeinket a harcosabbak elvitatják, némely urak pedig tagadják. De mi tudjuk, kitartásunknak köszönhető minden, ami év végére jobb lett, mint év elején volt. Mindezt úgy, hogy bátran a tükörbe nézhetünk, mert nyugodtabb az arcunk, mint azoknak, akik szebbnek és különbnek gondolják magukat tőlünk.

Természetesen nemcsak gondokat hoztunk az óévből, hanem kitartást és akaraterőt. És egy kis büszkeséget, hiszen szakszervezetünk sikeres volt az elmúlt évben is. Ezek tudatában kérem idén is támogató segítségeket és bizalmatokat a munkámhoz. Kívánok minden záhonyi, és nem záhonyi vasutasnak örömeit szerettei körében, sikereket a munkahelyén, és bizakodó kitartást, amikor ismét a jövőnkért kell megküzdenünk! Boldog új évet kívánok!

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,
E-mail: zhtk@vsz.hu

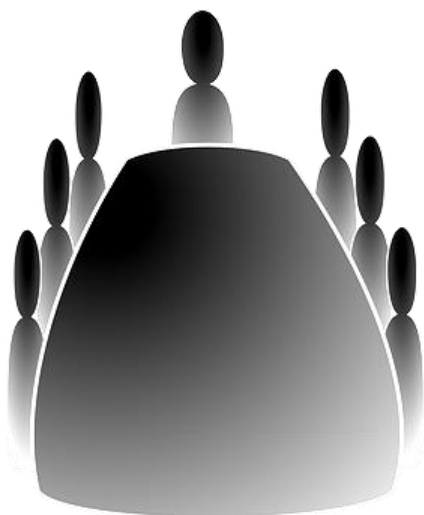

Bér '21 – Az út megdermedt

Karácsony előtt kiderült, nem csak szerdán lehet VKF ülést tartani. De csupán a szabályt gyengítette, hogy kedden volt a következő tárgyalás minimálbér ügyben, az eredmény ismét elmaradt a várakozásoktól.

Igaz, már mindenki óvatosan várakozik, és volt azért némi jó is 22-én: bár a munkáltatók ajánlata továbbra is csak akkor lesz több három százaléknál (4%), ha év elején csökken a szociális hozzájárulási adó, viszont hajlottak automatizmusra, ha év közben csökken, illetve tovább csökken a szocho. A munkavállalók tartották december 16-án rögzített hat és fél százalékos javaslatukat január elsejétől, és a kétlépcsős béremelést – ha a gazdaság sarokszámai jó felé változnak, július elején automatikusan igazítsák a legkisebb béreket.

December 28-án tovább gyengült a szabály, immár hétfőre esett a VKF ülésnapja, ami tanulság lehetne, hogy nem kell mindent kőbe vésni: például azt, hogy a minimálbéremelés mértékétől függjön az állami cégek, köztük a vasútállatok béremelése – nem volt ez mindig így. No, ettől alighanem messze állunk, viszont a munkavállalók többlépcsős béremelési ajánlatát megvitatták hétfőn.

A munkáltatók élből el is utasították, majd változtattak kicsit: az utólagos emelést elfogadják, ha az a szocho csökkenéssel egy időben történik, azzal megegyező százalékban. Január elsejétől pedig továbbra is három százalék emelés lehet, ha nincs hozzá járulékcsökkenés. Egyszóval megismételték a december 22-én elhangzottakat – mi tagadás, ezt mailban is megírhatták volna, főleg, hogy a kormány továbbra sem mondott semmit.

December harmincadikán visszaállt a „rend”, hiszen szerdán tanácskozott a VKF, és ezen a napon ülésezik idén utoljára a kormány is. De már harmincadika délelőttjén úgy tűnt, nem lesz megállapodás. Sajtóhírek pedzegették, a munkaadók kitartanak a három százalék mellett, a kormány pedig nem tervez járulékcsökkenést, január elejétől biztosan nem. Ám hivatkozik az elmúlt időszak gazdasági intézkedéseire, mint például az iparűzési adó megfelezésére – no, ez biztosan nem segít egyetlen vasutason, illetve állami cég alkalmazottján sem. És napvilágot látott az a hír is, miszerint a kormány nem akar dönten a kérdésben, kompromisszumot vár a felektől. Tehát, ha a VKF nem egyezik meg, január elsején maradnak az idej minimálbérek, és lehet tovább nyújtani a rétestész-tára emlékeztető tárgyalásokat.

Sajnos „látok” szolt a hírekből, nincs egyezés, nincs kompromisszum az idej minimálbérek mértékéről. Megdermedtek az álláspontok, és a kormány sem akar dönten a kérdésben, pedig a törvény szerint december utolsó napjáig ki kellett volna hirdetni az új béreket – ettől most eltekintettek, és idén folytatódnak a tárgyalások. De ha születik is megegyezés januárban, ahogyan azt a tanácskozást vezető miniszter, Palkovics László is szeretné, az elvileg már csak február elsején léphetne hatályba. Mert, hogy azt is javasolta, némi infóváró szünet után ráér az egyezés két-három hét múlva is. A tárgyalások sikertelenségét rendeletben is rögzítette a kormányzat.

Türelem? Jobb híján...

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Csak egy mondat

Mondatból elég a kevés is, mint a jóból, ezért csak egyetlen most, bár talán nem baj, ha legalább hosszú, majdnem mint a jegenyesor, és oly mindegy, hosszába vagy széltibe, csak legyen szépen engedve, mint az éjféλι pezsgő hangja, legyen csupán óvatos, zamatos és izgatós, de nem úgy mint a tavalyi, amolyan bumfordi és bánatos, de majd hamarost kitaláljuk, hogy na mármost nem kell nekünk maszkolós, se idegesen fájlalós, majd mi tudjuk, ha akarjuk, mitől lesz szebb a bajunk, és kevesebb a kárunk, de csak mi, együtt tudhatjuk, egyéniben csak elbukhatjuk az évet meg az életet, mert sokan többek, főleg, ha egy kicsit egyek, nem szétszéledve, mint a birka nyáj, melynek oly mindegy, ha van egy tál, akár lencse új év táján, pedig nem csak ilyenkor kell, hanem majd máskor is, amikor elfeleded, mint a régmúltat, benne sok-sok elmúltat, akár az ifjú gyermek, kinek már a helye sincs meg, mint sokaknak e tájban, mint egykor a nyájban, csak a melegség kell, az összefogást puli intézi, aki jól végzi a dolgát, sok esztendőn át, amíg el nem jő a vég, és mindenki haza tér, no de addig is kéne kicsit élni még, csöndesen vagy hangosan, ahogy a népnek kedve van, mint az ifjú egykor a helyén, anyja ölén, vagy szerelme mélyén, legyen az ilyen vagy olyan, büszke vagy állhatatos, netán copfos, ki emlékszik már, inkább félrenéz és odébbáll, de az sem biztos, oly zavaros a táj, mindenki össze s vissza kiabál, inkább egymásra kántál, semmint a kárra, pedig összhangban szép a kórus, kevésbé magányban, mint írásom, ami nem biztos, hogy szép volt, de kérdezni nem szabad, ezért lehet, mondatom semmitmondó, de talán jobb, mint a hajbókoló, inkább ballagok tova, hátha lesz kivel, miért s hová, együtt veled, együtt velünk, amíg végleg el nem tűnünk a betűtenger sűrűjében, pedig csak egy mondat, ám az sem biztos, hogy jó, ezért inkább jöjjön beteljesülés helyett, de mosolyogva a jól megérdemelt pont.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

BÍZTATÁS

– Ha nem csinálsz egy kicsit lelkesebben, megfordulunk, és akkor nem látod a tévét...

LELKIISMERET

A félnék és kötelességtudó kishivatalnok, aki már harminc éve egy perc késés nélkül dolgozik a hivatalban, és csak lelkiismeret-furdalással használja ki évi szabadságát, gondol egyet, és olyat csinál, mint még soha: Mivel a főnöke nincs bent, egy órával előbb ellóg a munkahelyéről. Hazaérve megdöbbenve látja, hogy a főnöke éppen az ő feleségét dugja. De ő tudja, mit tegyen! Óvatosan visszazárja az ajtót, idegesen visszamegy a hivatalba, leül az íróasztalához, megtörli izzadt homlokát, és felsóhajt:

– Majdnem lebuktam!

MEGÉRTÉS

Mi megértjük egymást a feleségemmel:

– Ő hímzéssel foglalkozik, én pedig nőzéssel.

Balogh Attila